

Treść: 37.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia na ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich i ustawy z dnia 10 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.	71
38.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1923 r. w sprawie uposażenia wojskowych zawodowych w stanie nieczynnym.	72
39.	Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 20 grudnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Poczty i Telegrafów w sprawie współdziałania urzędów stanu cywilnego i urzędów gminnych (magistratów), mających siedzibę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, przy wymiarze podatku spadkowego	73
40.	Rozporządzenie Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 2 stycznia 1923 roku w sprawie osobnych ulg celnych dla górnośląskiej części województwa śląskiego	75
41.	Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 stycznia 1923 r. o utworzeniu rady szkolnej okręgowej poznańskiej	76
42.	Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 11 stycznia 1923 roku w przedmiocie uruchomienia i organizacji wewnętrznej okręgowego urzędu ziemskiego w Grudziądzu.	77
43.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 stycznia 1923 r. w przedmiocie zawieszenia czynności Komisarza Państwa dla podziału węgla na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego	77

37.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 stycznia 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 roku o organizacji urzędów ziemskich i ustawy z dnia 10 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 roku o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, trockiego, oszmiańskiego, święciańskiego i brasławskiego Ziemi Wileńskiej rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 6 lipca 1920 roku o organizacji urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. № 70 poz. 461) z wyłączeniem art. 31, 32, 33, 34 i 38 oraz ustawy z dnia

10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. № 59 poz. 369).

§ 2. Uchyła się moc obowiązująca rozporządzenia № 36 Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 29 grudnia 1920 roku w przedmiocie utworzenia urzędów ziemskich oraz ich organizacji (Dz. Urz. T. K. Rz. L. Śr. № 2/12 z dnia 9/1 1921 r.), dekretu № 202 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 21 marca 1921 r. w przedmiocie przekazania wszelkich spraw, związanych z reformą rolną Centralnemu Urzędowi Ziemskiemu (Dz. U. T. K. Rz. L. Śr. № 14/24 z dn. 12 kwietnia 1921 r.), dekretu № 290 Naczelnego Dowódcy W. L. Śr. z dn. 7 lipca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia dekretu № 202 Naczelnego Dowódcy W. L. Śr. z dnia 21 marca 1921 r. (Dz. U. T. K. Rz. L. Śr. № 26/36 z dnia 27 lipca 1921 r.) i rozporządzenia № 309 Tymczasowej Komisji Rządzącej z dnia 10 sierpnia 1921 r. w przedmiocie wynagrodzenia członków przedstawicieli sfer rolniczych w centralnych i powiatowych ko-

misjach ziemskich, oraz w komisjach szacunkowych, a także w przedmiocie nakładania kar za uchylanie się od udziału w posiedzeniach (Dz. Urz. T. K. Rz. L. Sr. № 28/38 z dnia 29 sierpnia 1921 r.) oraz znosi się wszelkie urzędy ziemskie i komisje ziemskie, utworzone na zasadzie tych przepisów.

§ 3. Tworzy się okręgowy urząd ziemski w Wilnie, obejmujący powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brasławski.

Na ich obszarze stosowane będą w dalszym ciągu obowiązujące obecnie przepisy prawne o reformie rolnej i likwidacji serwitutów o ile nie są sprzeczne z przepisami ustaw w § 1 wymienionych, jednak z następującymi zmianami:

- a) określone temi przepisami: działalność powiatowych urzędów i komisji ziemskich przechodzi do właściwości okręgowego urzędu ziemskiego i okręgowej komisji ziemskiej w Wilnie, a działalność Centralnego Urzędu Ziemskiego, Centralnej Komisji Ziemskiej i ich prezesa do właściwości Głównego Urzędu Ziemskiego, Głównej Komisji Ziemskiej i ich prezesa w Warszawie;
- b) określony rozdziałem X (art. art. 71—73) dekretu № 213 Naczelnego Dowódcy W. L. Śr. z dnia 6 kwietnia 1921 r. (Dz. U. T. K. Rz. L. Sr. № 15/25 z dnia 23 kwietnia 1921 roku) fundusz parcelacyjny otrzymuje nazwę „wileński fundusz parcelacyjny” przechodzi do rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i będzie odrębnie administrowany przez Państwowy Bank Rolny, któremu aktywa i pasywa tego funduszu przekazuje b. Centralny Urząd Ziemski w Wilnie;
- c) tworzony na zasadzie dekretu № 214 Naczelnego Dowódcy W. L. Śr. z dnia 6 kwietnia 1921 r. w przedmiocie wojskowego funduszu ziemskiego, (Dz. U. T. K. Rz. L. Sr. № 15/25 z dnia 23 kwietnia 1921 r.) Wojskowy Fundusz Ziemski będzie przekazany przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego Państwowemu Bankowi Rolnemu do administracji, zarząd tegoż funduszu pozostanie przy Głównym Urzędzie Ziemskim w Warszawie i wykonywany będzie przy pomocy dotychczasowego Komitetu Wojskowego Funduszu ziemskiego, który pozostaje w Wilnie pod przewodnictwem prezesa okręgowego urzędu ziemskiego w Wilnie.

Utworzenie powiatowych urzędów ziemskich oraz powiatowych i gminnych komisji ziemskich pozostawia się rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 4. Punkt drugi art. 3 dekretu № 214 Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej z dnia 6 kwietnia 1921 roku w przedmiocie Wojskowego Funduszu Ziemskiego (Dz. Urz. T. K. Rz. L. Sr. № 15/25 z dnia 23 kwietnia 1921 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„2) od sumy, podlegającej opodatkowaniu do trzech milionów marek włącznie pobiera się 5% podatku, od nadwyżki ponad trzy miliony do dwunastu milionów marek włącznie—10%, od nadwyżki ponad dwanaście milionów do dwudziestu czterech miljo-

nów marek włącznie—20%, od nadwyżki ponad dwadzieścia cztery miliony marek do sześćdziesięciu milionów marek włącznie — 25%, wreszcie od sumy ponad sześćdziesiąt milionów marek—30%”.

Punkt 3 art. 3 tegoż dekretu skreśla się, a jego miejsce zajmuje punkt 4 ze zmianą umieszczonych w końcu tego punktu wyrazów „przepisów p. 3” na „przepisów p. 2”.

§ 5. Powiaty: dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski wyląca się z okręgu okręgowego urzędu ziemskiego w Grodnie i przydziela się do okręgowego urzędu ziemskiego w Wilnie.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 r. z wyjątkiem § 4, który wchodzi w życie od dnia 1 lutego 1923 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa
i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *B. Markowski*

38.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 stycznia 1923 r.

w sprawie uposażenia wojskowych zawodowych w stanie nieczynnym.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Zawodowy oficer przeniesiony w stan nieczynny na skutek udzielenia mu długoterminowego urlopu:

- a) przed przesłużeniem 15 lat w stanie czynnym nie otrzymuje żadnego uposażenia,
- b) po przesłużeniu w wojsku polskim 15 lat, otrzymuje przez pierwsze sześć miesięcy pełne uposażenie, przez resztę czasu pozostawania w stanie nieczynnym nie pobiera żadnego uposażenia.

§ 2. Szeregowy zawodowy, przeniesiony w stan nieczynny w końcowym okresie służby, na skutek udzielenia mu urlopu, celem odbycia kursu lub praktyki, potrzebnej do uzyskania stanowiska w służbie cywilnej państwowej lub prywatnej, otrzymuje uposażenie jak w stanie czynnym.

§ 3. Wojskowi zawodowi w stanie nieczynnym z powodu czasowej niezdolności do służby, stwierdzonej przez komisję superrewizyjną, otrzymują przez pierwsze pół roku przebywania w stanie nieczynnym pełne uposażenie, przez resztę czasu przebywania